

Charles GASPAR (1871-1950) Jean GASPAR (1861-1931) C5-L3-T1+2

Jean GASPAR, de tweede zoon van notaris Alphonse GASPAR, onderbrak zijn ingenieursstudies voor een carrière in de kunst. In 1884 werd hij leerling van Jef LAMBEAUX die hem de opdracht gaf sculpturen van reptielen te maken om de Brabofontein in Antwerpen te decoreren.

Op de wereldtentoonstelling in Parijs in 1889 won Jean GASPAR een bronzen medaille voor 'De Sabijnse maagdenroof'. Hij nam afstand van zijn leermeester Jef LAMBEAUX en richtte zich op het beeldhouwen van dieren.

In 1895 trouwde hij en het echtpaar verhuisde naar Aarlen. Zijn beroemdste werk is geïnspireerd op het Ardense bos: De roep van het woud. Het werd geschonken aan Leopold III en Astrid ter gelegenheid van hun Blijde Intrede in de Luxemburgse hoofdstad. Na zijn dood werd het gereproduceerd, vijf keer vergroot, om een park in Aarlen te decoreren.

Hij hield talrijke tentoonstellingen, nam deel aan verschillende beurzen en maakte een aantal opmerkelijke werken. In augustus 1919 maakte Jean de 'Gallische haan', een werk dat werd tentoongesteld op het kerkhof van Aarlen. Het jaar daarop werd 'Jass' gecreëerd. Dit herdenkingsaltaar, ter ere van het opoffering van de Belgische strijders, bevindt zich voor het stadhuis. GASPAR had moeite met zijn succes, zakte weg in depressie en overleed in februari 1931 in Ukkel. Zijn lichaam werd teruggebracht naar Aarlen en werd begraven in het familiegraf.

Charles (1871 - 1950), zijn jongere broer, onderbrak zijn studies om de familiezakken te beheren, met

Charles GASPAR

name het notariskantoor van zijn vader, Alphonse, in Aarlen.

Hij was gepassioneerd door fotografie en raakte betrokken bij de picturalistische beweging, die internationaal bekendheid verwierf vanaf het begin van de jaren 1890 tot aan de Eerste Wereldoorlog. Tussen 1895 en 1914 nam hij deel aan grote fotografiebeurzen, zowel in België als in het buitenland.

In de nasleep van de Eerste Wereldoorlog zette Charles GASPAR zich in voor patriottische bewegingen en sociale werken. Hij was een van de initiatiefnemers van monumenten zoals de 'Gallische haan' en 'Jass', beeldhouwwerken die besteld werden bij zijn broer Jean, door de Jeunesse Arlonaise. Hij was een mecenas, een gepassioneerd verzamelaar en een man met een overtuiging.

In een testament uit 1935 liet hij zijn huis en de inboedel na aan de stad Aarlen, op voorwaarde dat er een museum met de werken van zijn broer in zou komen. De rest van zijn fortuin werd verdeeld over talrijke sociale werken en het creëren van schoolprijzen ter ere van zijn drie broers. Charles overleed thuis op 79-jarige leeftijd.

Sources : Google / Wikipédia / Chroniques Arlonaises (le « Parc Charles Gaspar », en hommage à un bienfaiteur de la ville d'Arlon) de Valérie PEUCKERT

